SKLEPI

SKLEP KOMISIJE (EU) 2016/1092

z dne 15. marca 2016

o državni pomoči SA.38644 2014/C (ex 2014/NN), ki jo je Francija odobrila za družbi FagorBrandt in Groupe Brandt

(notificirano pod dokumentarno številko C(2016) 1549)

(Besedilo v francoskem jeziku je edino verodostojno)

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti prvega pododstavka člena 108(2) Pogodbe,

ob upoštevanju Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru in zlasti člena 62(1)(a) Sporazuma,

po pozivu vsem zainteresiranim stranem, naj predložijo svoje pripombe v skladu z navedenima členoma ([1]), in ob upoštevanju teh pripomb,

ob upoštevanju naslednjega:

1. POSTOPEK

(1) Komisija je 26. novembra 2013, potem ko so bili v časopisju objavljeni različni članki v zvezi z morebitnim posredovanjem Francije v korist družbe FagorBrandt SAS (v nadaljnjem besedilu: FagorBrandt), Franciji poslala zahtevo za informacije. Francija je v dopisu z dne 13. decembra 2013 odgovorila, da je bilo družbi FagorBrandt decembra 2013 izplačano posojilo iz Sklada za ekonomski in socialni razvoj (Fonds de développement économique et social, v nadaljnjem besedilu: FDES) v enkratnem znesku 10 milijonov EUR.

(2) Nova zahteva za informacije je bila poslana 4. aprila 2014, Francija pa je nanjo odgovorila z dopisi z dne 15. in 28. aprila ter 13. maja 2014. Navedena zahteva je bila dopolnjena z zahtevo z dne 27. junija 2014, na katero je Francija odgovorila 10. julija 2014.

(3) Na predlog Komisije je bil 9. julija 2014 organiziran sestanek s francoskimi organi.

(4) Ker je bilo posojilo izplačano pred 31. decembrom 2013, je Komisija navedeni ukrep vpisala v register nepriglašenih pomoči.

(5) Komisija je z dopisom z dne 16. septembra 2014 Francijo obvestila o svoji odločitvi, da bo v zvezi z navedeno pomočjo začela postopek iz člena 108(2) PDEU (v nadaljnjem besedilu: formalni postopek preiskave). Pripombe Francije je prejela 24. oktobra 2014.

(6) Sklep Komisije o začetku postopka (v nadaljnjem besedilu: sklep o začetku postopka) je bil objavljen v *Uradnem listu Evropske unije* ([2]). Komisija je zainteresirane strani pozvala, naj predložijo pripombe o zadevnih ukrepih.

([1]) UL C 460, 19.12.2014, str. 66.
([2]) Glej opombo 1.

(7) Komisija je prejela pripombe ene zainteresirane strani. Posredovala jih je Franciji in ji dala možnost, da nanje poda svoje pripombe; te je nato prejela z dopisom z dne 26. februarja 2015.

(8) Komisija je 18. novembra 2014 in 26. februarja 2015 Franciji poslala zahtevi za informacije, na kateri je ta odgovorila 17. decembra 2014 oziroma 6. marca 2015.

(9) Francoski organi in Komisija so se sestali 12. novembra 2015. Francija je 1. marca 2016 Komisiji poslala dodatne informacije.

2. **OZADJE**

2.1 **Upravičenci in sosledje dogodkov**

(10) Družba **FagorBrandt** se je ukvarjala s proizvodnjo električnih gospodinjskih naprav, njihovim trženjem in popravilom, nakupom in prodajo nadomestnih delov za električne gospodinjske aparate ter vse električne in elektromehanske aparate ali materiale. Leta 2013 je imela navedena družba v Franciji približno 1 800 zaposlenih v štirih industrijskih obratih.

(11) Gospodarsko sodišče v Nanterru je s sodno odločbo z dne 7. novembra 2013 zoper družbo FagorBrandt uvedlo postopek prisilne poravnave.

(12) Po začetku postopka prisilne poravnave je prisilni upravitelj ugotovil, da je iz načrtov denarnih tokov, ki jih je družba Ernst&Young Advisory revidirala 12. novembra 2013, razvidno, da naj bi zadevna družba že januarja 2014 imela primanjkljaj v višini […] (*) milijonov EUR, in to kljub naročilom v višini približno [50–100] milijonov EUR. S ponovno oživitvijo dela dejavnosti družbe FagorBrandt naj bi se ustvarili pozitivni denarni tokovi, tako da bi se nadaljevanje dejavnosti financiralo še vsaj do maja 2014, s čimer bi se podaljšal skrajni rok za oddajo prevzemnih ponudb.

(13) Prisilni upravitelj se je po 12. novembru 2013 obrnil na banki Thémis in […], specializirani za financiranje podjetij v prisilni poravnavi, da bi pridobil posojili v višini 10 milijonov EUR. Banka Thémis je 17. novembra 2013 privolila v dodelitev posojila v višini 5 milijonov EUR družbi FagorBrandt pod pogojem, da se banka […] zaveže pod enakimi pogoji in da Francija družbi FagorBrandt dodeli posojilo v enakem znesku. Banka […] je 18. novembra 2013 zavrnila dodelitev posojila v višini 5 milijonov EUR, ker je menila, da ponujena jamstva niso zadostna, zlasti ne zastavitev zaloge nadomestnih delov. Prisilni upravitelj se je obrnil še na tretjo finančno ustanovo, banko […], ki je 19. novembra 2013 zavrnila dodelitev posojila. Ker se banka Thémis ni želela izpostaviti za več kot 5 milijonov EUR, se je prisilni upravitelj nato obrnil na Comité Interministériel pour la Restructuration Industrielle (medministrski odbor za prestrukturiranje industrije).

(14) Hkrati s tem je družba FagorBrandt s sodno odločbo gospodarskega sodišča v Nanterru z dne 21. novembra 2013 pri skupini bank dosegla prestrukturiranje financiranja v višini [20–50] milijonov EUR ([3]). Prav tako ji je bilo dovoljeno, da upnikom z zastavno pravico na zalogah končnih proizvodov poplača znesek, ki ustreza 50 % vrednosti blaga ob njegovi sprostitvi, in si sposodi največ 15 milijonov EUR, z dodelitvijo poroštev in prednostne pravice iz člena L. 622-17 trgovinskega zakonika ([4]). Navedena zgornja meja 15 milijonov EUR je bila dovoljena glede na odplačilno zmožnost podjetja, ki je bila potrjena z izvedenskim mnenjem družbe Ernst&Young Advisory.

(*) Zaupen podatek.

([3]) Société Générale, Natixis, CACIB, Arkea in BBVA.

([4]) „I.-Terjatve, ki redno nastanejo po sprejetju sodne odločbe o uvedbi stečajnega postopka, za potrebe vodenja postopka ali obdobja opazovanja oziroma za plačilo storitve, ki je bila za dolžnika opravljena v navedenem obdobju, se plačajo ob zapadlosti.
II.-Če se te terjatve ne plačajo ob zapadlosti, se prednostno poplačajo pred vsemi drugimi terjatvami, če so te prednostne ali zajamčene ali ne, razen terjatev, zajamčenih s prednostno pravico iz členov L. 3253-2, L. 3253-4 in L. 7313-8 delovnega zakonika, sodnih stroškov, ki so redno nastali po sprejetju sodne odločbe o uvedbi stečajnega postopka, za potrebe vodenja postopka in terjatev, ki so prednostno zajamčene s členom L. 611-11 tega zakonika.[…]“

(15) Tako sta bili družbi FagorBrandt dodeljeni dve posojili, posojilo v višini 5 milijonov EUR banke Thémis v obliki sezonskega posojila ([5]), in posojilo v višini 10 milijonov EUR iz sklada FDES.

(16) Posojilo iz sklada FDES je bilo družbi FagorBrandt odobreno 28. novembra 2013 v okviru pogodbe z istega dne. Pogoji tega posojila so opisani v oddelku 2.2.

(17) Po dodelitvi teh posojil je začetno prevzemno ponudbo 17. januarja 2014 oddala skupina Cevital, dejavna v kmetijsko-živilskem, storitvenem, industrijskem in distribucijskem sektorju. Skupina Cevital ima več kot 13 000 zaposlenih, njen konsolidirani promet pa je leta 2013 znašal 2,4 milijarde EUR. Njen prevzemni načrt se je nanašal na pridobitev sredstev družbe FagorBrandt prek družbe Exagon, hčerinske družbe skupine Cevital, in sicer z ustanovitvijo nove družbe, Groupe Brandt. V začetni ponudbi je bil predviden finančni vložek skupine Cevital v višini [20–50] milijonov EUR z odprtjem kratkoročne kreditne linije ter pridobitvijo srednje-/dolgoročne kreditne linije brez posredovanja Francije in bank.

(18) Nato je skupina Cevital oddala več zaporednih prevzemnih ponudb, vse do zavezujoče ponudbe z dne 8. aprila 2014, ki jo je gospodarsko sodišče v Nanterru potrdilo s sodno odločbo z dne 15. aprila 2014.

(19) Finančna sredstva, potrebna za odkup sredstev družbe FagorBrandt in prevzem dejavnosti, so znašala 207,5 milijona EUR in so vključevala:

(a) prispevek skupine Cevital za družbo Groupe Brandt ([6]) v višini [20–60] milijonov EUR ([7]);

(b) prispevek bank Natixis in Société Générale v skupnem znesku [90–150] milijonov EUR v obliki kratkoročnih posojil (pogodba o faktoringu za [20–60] milijonov EUR in posojilo v višini [10–20] milijonov EUR, zavarovano z zalogo končnih proizvodov) in srednjeročnih posojil, vsako v višini [10–20] milijonov EUR (glej oddelek 2.2);

(c) posojilo iz sklada FDES v višini 47,5 milijona EUR družbi Groupe Brandt, razdeljeno na tri obroke v znesku 11,2 milijona EUR za obrok A, 23,8 milijona EUR za obrok B in 12,5 milijona EUR za obrok C (glej oddelek 2.3).

(20) Zaveza skupine Cevital je bila odvisna od pridobitve potrebnih finančnih sredstev za izvedbo prevzemnega načrta.

(21) Gospodarsko sodišče v Nanterru je s sodno odločbo z dne 15. aprila 2014 odredilo prodajo večine sredstev družbe FagorBrandt po ceni 550 000 EUR skupini Cevital in njeni hčerinski družbi Exagon. Ta sredstva so bila združena znotraj družbe Groupe Brandt. Poleg tega je bila s sodno odločbo odrejena tudi prodaja, po ceni 150 002 EUR, podizvajalskih dejavnosti predelave plastičnih mas, splošnega vzdrževanja, orodjarstva in meroslovja, ki so se v obratu družbe FagorBrandt v Aizenayju izvajale za družbo Variance Technologies, ter prodajo dejavnosti in pripadajočih sredstev obrata družbe FagorBrandt v Roche-sur-Yonu Pierru Jullienu po ceni 1,50 EUR brez zalog.

2.2 **Opis posojil, ki jih je prejela družba FagorBrandt**

(22) *Posojilo iz sklada FDES*. Francija je družbi FagorBrandt prek sklada FDES dodelila posojilo v višini 10 milijonov EUR. Dodelitev tega posojila je bila uradno potrjena z odlokom ministra za gospodarstvo in finance z dne 28. novembra 2013.

(23) Za to posojilo je bila določena obrestna mera Eonia + [300–600] bazičnih točk.

(24) Posojilo je razdeljeno na dva obroka:

(a) obrok A v višini 5 milijonov EUR, odplačljiv in zavarovan z enakimi poroštvi kot posojilo banke Thémis, in

([5]) Sezonsko posojilo je kratkoročno poslovno posojilo za potrebe občasne dejavnosti, torej sezonske narave nakupov in proizvodnje, ali prodaje podjetij.
([6]) Prvotno se je imenovala Electrom SAS.
([7]) […] milijonov EUR v obliki kapitalske injekcije in […] milijonov EUR na tekoči račun, ki je bil blokiran ter na katerem je bila izterljivost sredstev odvisna od pridobitve bančnega financiranja in udeležbe sklada FDES.

(b) obrok B v višini 5 milijonov EUR, odplačljiv v enkratnem znesku konec marca 2014, za katerega so veljali:

— prvovrstna zastavitev zalog nadomestnih delov brez prepustitve posesti in prav tako prvovrstna zastavna pravica na povračilni terjatvi družbe Eurofactor iz naslova jamstvenega računa, in sicer pod enakimi pogoji, kot so veljali za obrok A in banko Thémis za njeno posojilo v višini 5 milijonov EUR,

— drugovrstna zastavna pravica na prihodku od prodaje nepremičnine v Lyonu, za katero je bila sklenjena pogodba o prodaji za [10–20] milijonov EUR.

(25) *Posojilo banke Thémis*. Posojilo banke Thémis v višini 5 milijonov EUR je bilo odobreno pod naslednjimi pogoji:

(a) obrestna mera Eonia + [300–600] bazičnih točk;

(b) mesečno linearno odplačilo z vračilom 1 milijona EUR konec decembra 2013, 1 milijona EUR konec januarja 2014, 1 milijona EUR konec februarja 2014 in 2 milijonov EUR konec marca 2014;

(c) jamstvo na podlagi prednostne pravice iz člena L. 622-17 trgovinskega zakonika in na podlagi:

(i) zastavitve minimalne zaloge končnih proizvodov s prepustitvijo posesti v višini 5 milijonov EUR do konca decembra 2013, 4 milijonov EUR do konca februarja 2014 in 3 milijonov EUR do konca marca 2014;

(ii) zastavitve zaloge nadomestnih delov brez prepustitve posesti (bruto vrednost [10–20] milijonov EUR);

(iii) prvovrstne zastavne pravice na jamstvenem računu Eurofactor.

Graf 1

Primerjava med posojilom iz sklada FDES v višini 10 milijonov EUR in posojilom banke Thémis

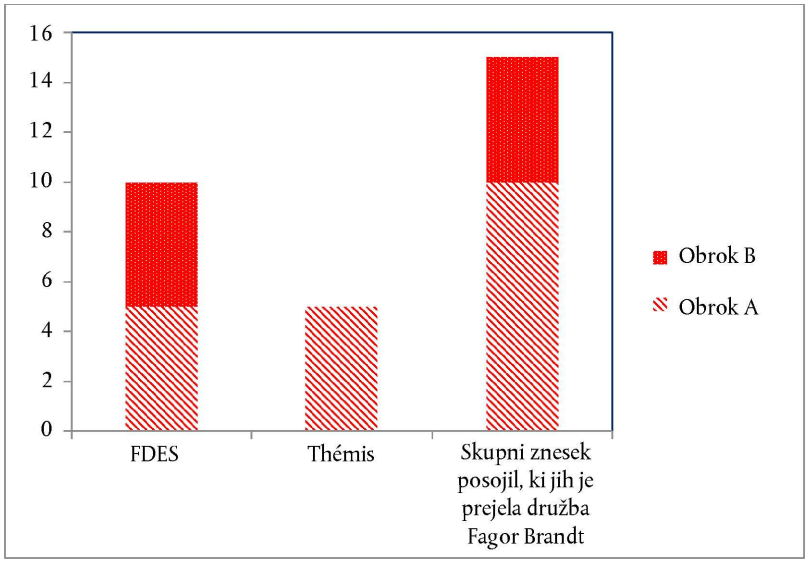

Vir: Komisija.

(26) Posojilo iz sklada FDES družbi FagorBrandt je banka Natixis za račun Francije dodelila v okviru pogodbe z dne 28. novembra 2013.

(27) Obrok A posojila je bil v celoti vrnjen v skladu z roki zapadlosti, določenimi s posojilno pogodbo, in sicer 31. decembra 2013, 31. januarja 2014, 28. februarja 2014 in preostanek 31. marca 2014.

(28) Obrok B je bilo treba vrniti najpozneje do 31. marca 2014 z enkratnim plačilom v višini 5 milijonov EUR. Prisilni upravitelj v dopisu z dne 27. marca 2014 zaprosil za podaljšanje roka za plačilo obroka B do 30. aprila 2014, ker naj bi to plačilo konec marca 2014 povzročilo negativen denarni tok v višini [0–5] milijonov EUR. Po navedbah prisilnega upravitelja bi to povzročilo uvedbo postopka prisilne poravnave zoper podjetje. Francija je sprejela enomesečno podaljšanje tega roka zapadlosti, tj. do 30. aprila 2014. Potrdila je, da je bil preostanek posojila, tj. 3,5 milijona EUR, vrnjen 25. aprila 2014.

2.3 **Opis posojil, ki jih je prejela družba Groupe Brandt**

(29) *Posojilo iz sklada FDES*. Francija je dodelila posojilo v višini 47,5 milijona EUR družbi Groupe Brandt prek sklada FDES. Dodelitev tega posojila je bila uradno potrjena z odlokom ministra za gospodarstvo in finance z dne 10. aprila 2014 ter podpisana 24. aprila 2014. Posojilo je bilo namenjeno kritju likvidnostnih potreb in financiranju prevzetih sredstev.

(30) To posojilo je sestavljeno iz treh obrokov v znesku 11,2 milijona EUR (obrok A), 23,8 milijona EUR (obrok B) in 12,5 milijona EUR (obrok C). Posojilo je treba vrniti pod naslednjimi pogoji: obrok A 31. oktobra 2015; obrok B v 14 enakih četrtletnih plačilih, pri čemer naj bi bilo prvo izvedeno 31. januarja 2015 in zadnje 30. aprila 2018, ter obrok C v treh enakih plačilih, in sicer 30. aprila 2015, 30. aprila 2016 in 30. aprila 2017.

(31) Uporabljena obrestna mera je EURIBOR, povišana za 3 % na leto za obrok A, za 3,5 % na leto za obrok B in za 4,25 % na leto za obrok C.

(32) Obroka B in C posojila v skupnem znesku 36,3 milijona EUR sta bila plačana 28. aprila 2014. Obrok A v znesku 11,2 milijona EUR je bil plačan 4. julija 2014.

(33) *Posojili bank Natixis in Société Générale*. Banki Natixis in Société Générale sta vsaka dodelili posojilo v višini [5–10] milijonov EUR. Vsako od posojil je sestavljeno iz dveh obrokov: obroka A v višini [1–5] milijonov EUR in obroka B v višini [3–6] milijonov EUR. Pogoji tega financiranja so enaki tistim, ki so se uporabili za obroka A in B posojila iz sklada FDES.

Graf 2

Sestava vseh treh posojil, ki so jih dodelili FDES, Société générale in Natixis

[…]

Vir: Komisija.

(34) Po navedbah Francije je posojilo iz sklada FDES zavarovano s poroštvi v skupnem znesku 150 milijonov EUR. Francija je upravičena do poroštev, ki jih je odobrila družba posojilojemalka Groupe Brandt (zastavna pravica na računih vrednostnih papirjev družbe Brandt France, zastavna pravica na predplačilih družbe Groupe Brandt), in poroštev, ki jih je odobrila družba Exagon (varščina družbe Exagon, zastavna pravica na računih vrednostnih papirjev družbe Groupe Brandt, zastavna pravica na predplačilih družbe Exagon). Tudi za posojilo iz sklada FDES veljajo naslednja jamstvena poroštva: zastavna pravica na blagovnih znamkah in patentih, zastavna pravica na licenčni pogodbi za […], zastavna pravica na prihodnjih dividendah, ki jih bo […] izplačala od leta 2017, in hipoteke na nepremičninah v Cergyju, Orléansu in Vendômu. Vsa poroštva zagotavljajo pomoč bank Société Générale in Natixis. Poroštva so prvovrstna – pod enakimi pogoji kot za zasebne vlagatelje – za obroka A in B treh srednjeročnih pomoči in drugovrstna za obrok C posojila iz sklada FDES. Nasprotno pa je za obrok C obdobje vračila krajše, plačilo višje in prva zapadlost prednostna v primeru predčasnega vračila.

(35) Rok zapadlosti vračila obroka A je 31. oktober 2015. Obrok B je treba vrniti do 30. aprila 2018. Nazadnje, obrok C bo treba vrniti v skladu s tremi roki zapadlosti, leta 2015, 2016 in 2017.

2.4 **Odpis davčnih in socialnih obveznosti**

(36) Francija je v sporočilu z dne 28. aprila 2014 na kratko omenila možnost odpisa 3 milijonov EUR socialnih in davčnih terjatev do družbe FagorBrandt.

3. **MNENJE FRANCIJE PRED SPREJETJEM SKLEPA O ZAČETKU POSTOPKA**

(37) Francija je v zvezi s posojili iz sklada FDES menila, da je bilo prvo posojilo iz sklada FDES odobreno v skladu s tržnimi pogoji, pri čemer ga je primerjala s posojilom, ki ga odobri zasebna kreditna institucija. Oprla se je zlasti na soobstoj in pogoje posojila banke Thémis. V zvezi z drugim posojilom iz sklada FDES je menila, da je bilo dodeljeno pod tržnimi pogoji, zlasti glede na zanesljivost poslovnega načrta skupine Cevital, pomembnost naložb vseh zasebnih udeležencev na trgu, uporabljene obrestne mere in vrednost poroštev, sprejetih v zavarovanje.

(38) Francija je menila, da se možnost odpisa 3 milijonov EUR davčnih in socialnih obveznosti nanaša na družbo FagorBrandt in njene hčerinske družbe. Ta znesek je predstavljal dolg, ki je nastal med kolektivnim postopkom in ki ga bi bilo treba v okviru likvidacije obravnavati enako kot druge dolgove skupine, ne glede na dejavnost prevzemnikov.

4. **DVOMI, IZRAŽENI V SKLEPU O ZAČETKU POSTOPKA**

(39) Komisija je 16. septembra 2014 začela formalni postopek preiskave.

(40) V sklepu o začetku postopka je izrazila dvome glede opredelitve preiskovanih ukrepov in glede njihove morebitne združljivosti s pravili o državni pomoči za podjetja v težavah ([8]).

4.1 **Opredelitev državne pomoči**

(41) Komisija je imela v zvezi s posojiloma iz sklada FDES pomisleke glede obstoja gospodarske prednosti in njenega morebitnega obsega.

4.1.1 *Posojilo iz sklada FDES v višini 10 milijonov EUR*

(42) Komisija je v zvezi z odobritvijo prvega posojila iz sklada FDES opozorila, da je bil samo obrok A tega posojila zavarovan z enakimi poroštvi kot posojilo, ki ga je odobrila banka Thémis. Ugotovila je torej, da za obrok B kljub enaki obrestni meri niso veljala enaka poroštva. Poleg tega je bilo iz informacij, ki jih je predložila Francija, razvidno, da bi se bil zasebni posojilodajalec pripravljen zavezati za največ 5 milijonov EUR. Zdi se torej, da je bila z obrokom B posojila iz sklada FDES in tveganji, ki jih je v zvezi s tem prevzela Francija, družbi FagorBrandt dodeljena prednost, saj so različni zasebni upniki, ki so bili vendarle specializirani za financiranje podjetij v kolektivnih postopkih, družbi FagorBrandt zavrnili dodelitev finančnih sredstev, večjih od 5 milijonov EUR, pod zadevnimi pogoji in so menili, da s tem povezana poroštva ne zadoščajo glede na tveganja. Ker so bila poroštva za obrok B posojila šibkejša, je ta obrok pomenil večje tveganje za sklad FDES. V običajnih tržnih razmerah bi sklad FDES torej moral zahtevati višjo obrestno mero.

(43) Komisija je zato v tej fazi ugotovila, da je obrok B posojila iz sklada FDES pomenil prednost, ki je preudaren zasebni posojilodajalec ne bi odobril.

([8]) Glej opombo 1.

4.1.2 *Posojilo iz sklada FDES v višini 47,5 milijona EUR*

(44) Komisija je imela pomisleke glede skladnosti dodelitve tega novega posojila družbi Groupe Brandt z načelom zasebnega upnika.

(45) *Vrednost poroštev*. Po navedbah Francije sta poroštvi v višini 150 milijonov EUR veljali za obroka A in B posojila enako kot za posojili bank Société Générale in Natixis.

(46) Vendar je Komisija opozorila, da Francija ni predložila nobene informacije o oceni vrednosti poroštev. Komisija ob sprejetju sklepa o začetku postopka ni bila seznanjena z metodo, ki se je uporabila za njihovo oceno (neto knjigovodska vrednost, tržna vrednost ali drugo). Poleg tega je opozorila, da sta banki Société Générale in Natixis ta poroštva uporabili samo za svoje srednjeročno financiranje v višini [5–10] milijonov EUR vsaka, tj. skupaj [10–20] milijonov EUR, medtem ko je posojilo iz sklada FDES znašalo 47,5 milijona EUR.

(47) *Višina plačila posojila*. Posojilo se plača po različnih obrestnih merah glede na obrok. Komisija je okvirno menila, da bi se na podlagi Sporočila Komisije o spremembi metode določanja referenčnih obrestnih mer in diskontnih stopenj (v nadaljnjem besedilu: sporočilo iz leta 2008) ([9]) morala uporabiti vsaj 0,53-odstotna obrestna mera (osnovna obrestna mera Francije med januarjem in julijem 2014), ki bi se ji glede na vrednost poroštev prištelo med 650 in 1 000 bazičnih točk (podjetje z bonitetno oceno CCC), torej bi najnižja obrestna mera znašala med 7,03 % in 10,53 %.

(48) Komisija je predvidela še drug pristop, ki temelji na podatkih družb Bloomberg in Capital IQ ter po katerem so obrestne mere višje kot na podlagi sporočila iz leta 2008.

(49) Izkazalo se je torej, da je bila obrestna mera za posojilo iz sklada FDES ne glede na uporabljeno metodo izračuna nižja od tržnih pogojev.

(50) Zato je Komisija ob sprejetju sklepa o začetku postopka ugotovila, da bi lahko pogoji posojila iz sklada FDES pomenili prednost za družbo Groupe Brandt.

4.1.3 *Odpis davčnih in socialnih obveznosti*

(51) Komisija je v nasprotju s stališčem Francije menila, da bi se lahko odpis davčnih in socialnih obveznosti štel za odpis javnih terjatev ter bi pomenil prednost za družbo FagorBrandt, saj bi ta lahko zmanjšala svoje obveznosti.

4.2 **Ocena združljivosti**

(52) Glede združljivosti ukrepov s pravili o državni pomoči je Komisija menila, da je uporabljena pravna podlaga skladna s smernicami Skupnosti o državni pomoči za reševanje in prestrukturiranje podjetij v težavah iz leta 2004 (v nadaljnjem besedilu: smernice iz leta 2004) ([10]). Na podlagi tega je izrazila dvome glede (i) upravičenosti do uporabe smernic iz leta 2004 in (ii) upoštevanja načela enkratnosti pomoči. Poleg tega je Komisija ugotovila, da Francija ni predložila nobene analize združljivosti obravnavanih ukrepov: sicer je predložila poslovni načrt za poslovna leta 2014–2016, ki bi lahko nakazoval ponovno vzpostavitev sposobnosti preživetja, vendar to ni bil načrt prestrukturiranja. Zlasti ni vključeval elementov, ki se zahtevajo v točkah 35 in 36 smernic iz leta 2004 (tržna raziskava, opis okoliščin, zaradi katerih se je podjetje znašlo v težavah, najbolj optimistični in najbolj pesimistični scenarij ter osnovni scenarij).

([9]) UL C 14, 19.1.2008, str. 6.
([10]) UL C 244, 1.10.2004, str. 2.

4.2.1 *Upravičenost: podjetje v težavah v smislu smernic iz leta 2004*

(53) Komisija v sklepu o začetku postopka ni zanikala, da družba FagorBrandt izpolnjuje merila za podjetje v težavah, ki so navedena v točki 10 smernic iz leta 2004.

(54) Vendar je Komisija ocenila, da ne more preveriti, ali so težave družbe FagorBrandt značilne samo zanjo, čeprav je del skupine Fagor, in ali so zato izpolnjeni pogoji iz točke 13 smernic iz leta 2004.

(55) Nazadnje, točka 12 smernic iz leta 2004 določa: „[N]a novo ustanovljeno podjetje ni upravičeno do pomoči za reševanje in prestrukturiranje […]. Primer takšnega podjetja je, ko po likvidaciji podjetja nastane novo podjetje, ki le prevzame premoženje starega podjetja“. V zvezi z družbo Groupe Brandt, ustanovljeno 15. januarja 2014, je imela Komisija pomisleke glede opredelitve družbe, ki je odkupila razmeroma velik obseg sredstev podjetja v težavah, da bi očitno izvajala isto dejavnost, kot novo ustanovljenega podjetja.

4.2.2 *Upoštevanje načela enkratnosti pomoči*

(56) Komisija je imela tudi pomisleke glede upoštevanja načela enkratnosti pomoči iz oddelka 3.3 smernic iz leta 2004. Družba FagorBrandt je namreč pomoč za prestrukturiranje prejela že leta 2008 ([11]). Zato podjetje *a priori* ni več upravičeno do nove pomoči za reševanje ali prestrukturiranje pred letom 2018. Komisija je pojasnila, da sprememba lastništva upravičenega podjetja po prejetju pomoči nikakor ne vpliva na to pravilo, saj se je zdelo, da še naprej posluje isto podjetje.

4.2.3 *Gospodarska kontinuiteta*

(57) Nazadnje, Komisija je opozorila na ustaljeno sodno prakso Sodišča Evropske unije, v skladu s katero je namen obveznosti, ki je državi članici naložena s sklepom Komisije, da ukine pomoč, ki ni združljiva z notranjim trgom, ponovna vzpostavitev prejšnjega stanja. Ta cilj je dosežen, ko upravičenec vrne navedeno pomoč in tako izgubi prednost, ki jo je imel na trgu v primerjavi s svojimi konkurenti ([12]). Prav tako v skladu s sodno prakso je mogoče obveznost vračila razširiti na novo podjetje, na katero je zadevno podjetje preneslo del svojih sredstev, če ta prenos kaže na gospodarsko kontinuiteto med podjetjema ([13]). Ni namreč mogoče izključiti, da se obveznost vračila razširi na drug subjekt, če se ugotovi, da ima ta dejansko korist od zadevnih pomoči zaradi gospodarske kontinuitete med subjektoma.

(58) V obravnavani zadevi se zdi, da se je s pomočjo, dodeljeno družbi FagorBrandt v obliki posojila v višini 10 milijonov EUR ter odpisa davčnih in socialnih obveznosti, dajala prednost družbi Groupe Brandt, ki je nadaljevala gospodarsko dejavnost družbe FagorBrandt. Različni indici so namreč kazali na obstoj gospodarske kontinuitete med družbama FagorBrandt in Groupe Brandt ([14]): zlasti prevzem skoraj vseh opredmetenih in neopredmetenih sredstev več družb, ki so bile del skupine Fagor v Franciji, prevzem več kot dveh tretjin zaposlenih, nadaljevanje iste proizvodne dejavnosti z istimi blagovnimi znamkami in isto ekonomsko logiko poslovanja.

(59) Poleg tega je imela Komisija pomisleke o tem, da sta lahko imeli koristi od te pomoči, tako kot od pomoči, ki je bila družbi Groupe Brandt neposredno dodeljena s posojilom v višini 47,5 milijona EUR, skupina Cevital in družba Exagon, ki sta navedena sredstva družbe FagorBrandt prevzeli prek hčerinske družbe Groupe Brandt.

([11]) Sklep Komisije 2013/283/EU z dne 25. julija 2012 o državni pomoči SA.23839 (C 44/2007), ki jo je Francija odobrila podjetju FagorBrandt (UL L 166, 18.6.2013, str. 1).

([12]) Sodbe Sodišča z dne 4. aprila 1995 v zadevi Komisija proti Italiji, C-348/93, ECLI:EU:C:1995:95, točke 24, 26 in 27, z dne 4. aprila 1995 v zadevi Komisija proti Italiji, C-350/93, ECLI:EU:C:1995:96, točke 19, 21 in 22, in z dne 29. aprila 2004 v zadevi Nemčija proti Komisiji, C-277/00, ECLI:EU:C:2004:238, točke 74, 75 in 76.

([13]) Sodba Splošnega sodišča z dne 28. marca 2012 v zadevi Ryanair proti Komisiji, T-123/09, ECLI:EU:T:2012:164, točka 155.

([14]) Glej Odločbo Komisije z dne 17. septembra 2008 v zvezi z državno pomočjo N 321/08, N 322/08 in N 323/08 – Grčija – *Prodaja nekaterih sredstev družbe Olympic Airlines/Olympic Airways Services* (UL C 18, 23.1.2010, str. 9).

5. ODGOVOR FRANCIJE NA SKLEP O ZAČETKU POSTOPKA

5.1 Obstoj državne pomoči

5.1.1 *Posojilo iz sklada FDES v višini 10 milijonov EUR*

(60) V nasprotju s tem, kar je Komisija navedla v sklepu o začetku postopka, Francija meni, da poroštva za obrok B posojila niso šibkejša od poroštev za obrok A in da so vsaj tako trdna kot slednja.

(61) Kot je namreč opisano v členu 10 posojilne pogodbe z dne 28. novembra 2013, so za obrok A pod enakimi pogoji kot za posojilo v višini 5 milijonov EUR, ki ga je dodelila banka Thémis, veljala naslednja poroštva:

(a) zastavitev minimalne zaloge končnih proizvodov s prepustitvijo posesti v višini 5 milijonov EUR do konca decembra 2013, 4 milijonov EUR do konca februarja 2014 in 3 milijonov EUR do konca marca 2014;

(b) zastavitev zaloge nadomestnih delov brez prepustitve posesti (bruto vrednost [10–20] milijonov EUR) in

(c) prvovrstna zastavna pravica na jamstvenem računu Eurofactor.

(62) Za obrok B so veljala naslednja poroštva:

(a) zaveza za povračilo v višini zneska obroka iz prihodkov od prodaje nepremičnine v Lyonu, za katero je bila sklenjena pogodba o prodaji za [10–20] milijonov EUR oziroma naj bi bila na njej ustanovljena prvovrstna hipoteka;

(b) zastavitev zaloge nadomestnih delov brez prepustitve posesti (bruto vrednost [10–20] milijonov EUR) in

(c) prvovrstna zastavna pravica na jamstvenem računu Eurofactor.

(63) Za obrok B je torej poleg poroštev iz točk (b) in (c), enakih poroštvom, odobrenim v okviru obroka A in posojila banke Thémis, veljala drugovrstna zastavna pravica na prihodku od prodaje nepremičnine v Lyonu, za katero je bila sklenjena pogodba o prodaji za [10–20] milijonov EUR. Za to nepremičnino je bilo izdelano tudi nepremičninsko izvedensko mnenje, v katerem je bila tržna vrednost praznega objekta na dan 31. decembra 2012 ocenjena na [15–25] milijonov EUR, vrednost objekta v uporabi pa na [15–25] milijonov EUR. To kaže, da je vrednost nepremičnine v okviru pogodbe o prodaji, tj. [10–20] milijonov EUR, dejansko minimalna vrednost.

(64) Čeprav je bila zastavna pravica, ki je veljala za obrok B v višini 5 milijonov EUR posojila iz sklada FDES, drugovrstna, je večinoma zadostovala za zavarovanje tega obroka glede na to, da je bil prvovrstni upnik upravičen do tega poroštva izključno za znesek 5 milijonov EUR.

(65) Čeprav se je torej del poroštev, odobrenih v okviru obroka B, razlikoval od poroštev, odobrenih v okviru dela A, pa zato niso bila nič manjša zaradi zastavne pravice na premoženju, katerega vrednost je bila precej višja od vrednosti posojila.

(66) Poleg tega Francija poudarja, da je bilo to posojilo v celoti vrnjeno aprila 2014.

5.1.2 *Posojilo iz sklada FDES v višini 47,5 milijona EUR*

(67) *Poroštva*. Francija podrobneje pojasnjuje seznam poroštev, za katera je v dopisu z dne 10. julija 2014 navedla, da znašajo 150 milijonov EUR. V utemeljitev tega zneska je tako predložila dodatne informacije in izvedenska mnenja.

(68) *Obrestna mera*. Francija meni, da je izračun Komisije napačen in da so napačni tudi sklepi, ki jih iz njega izpelje.

(69) Prvič, Komisija izhaja iz dejstva, da naj bi imela družba Electrom, zdaj Groupe Brandt, bonitetno oceno CCC. Francija meni, da taka bonitetna ocena ni upravičena. Kot namreč potrjujejo njeni konsolidirani računovodski izkazi za leto 2013, ki jih je potrdila družba KPMG, je finančni položaj skupine Cevital, katere del je družba Groupe Brandt, še posebno trden.

(70) Francija tako meni, da bi lahko skupina Cevital, če bi za to pooblastila bonitetno agencijo, na podlagi teh zelo zanesljivih podatkov dobila zelo dobro oceno, najmanj A ali celo AA. Kakor koli že, po mnenju Francije sporočilo iz leta 2008 jasno dokazuje, da obrestna mera, uporabljena v okviru posojila v višini 47,5 milijona EUR, ustreza kategoriji podjetja, katerega finančni položaj se giblje med šibkim (B) in zadovoljivim (BB). Neizpodbitno je, da finančni položaj skupine Cevital nikakor ni primerljiv s finančnim položajem podjetja z oceno CCC.

(71) Drugič, Francija opozarja, da sta pri financiranju družbe Groupe Brandt sodelovala tudi zasebna posojilodajalca. Ta zasebna posojilodajalca, banki Société Générale in Natixis, sta pristala na to, da družbi Groupe Brandt dodelita posojilo z [0–5]- in [0–5]-odstotnim pribitkom. To je samo po sebi zadosten dokaz, da je izračun „tržne“ obrestne mere, kot je opisana v sklepu o začetku postopka (med 7,03 % v točki (49) in 17,77 % v točki (50) sklepa o začetku postopka), napačen.

(72) Nazadnje, obrestni meri za obroka A in B posojila iz sklada FDES sta bili določeni na podlagi obrestnih mer za obroka A in B posojil, ki sta ju dodelili banki Société Générale in Natixis. Ta zasebna vlagatelja jasno pomenita referenčno točko za obroka A in B posojil iz sklada FDES. Obroka A in B posojila iz sklada FDES sta bila dodeljena hkrati z obrokoma posojil navedenih bank in pod primerljivimi pogoji: pogoji za dodelitev obrokov A in B posojila iz sklada FDES so torej nesporno v skladu s tržnimi pogoji ([15]).

(73) Francija v zvezi z obrokom C posojila iz sklada FDES priznava, da ta obrok ni bil dodeljen pod enakimi pogoji kot posojili bank. Kljub temu tudi za ta obrok posojili bank kažeta na obrestno mero na trgu, ne da bi se bilo treba spuščati v podrobnosti izračuna, ki ga je Komisija opisala v točkah (49) in (50) sklepa o začetku postopka. Poleg tega za obrok C posojila iz sklada FDES veljajo enaka poroštva kot za obroka A in B (posojila iz sklada FDES in posojil bank), vendar so izključno drugovrstna, kar zadostuje za zavarovanje navedenega obroka C. Da bi se izravnala podrejenost obroka C glede na obroka A in B v smislu poroštev, je treba navesti, da za obrok C velja precej višja obrestna mera kot za obroka A in B, in sicer pribitek [0–5] % (v primerjavi z [0–5] % oziroma [0–5] % za obroka A in B). Poleg tega za obrok C veljata tudi bolj zgoščen načrt vračil in krajše obdobje vračila kot za preostale obroke. Nazadnje, prvi rok zapadlosti obroka C ima prednost pred obrokoma A in B posojila iz sklada FDES in posojila zasebnih bank v primeru prostovoljnega ali obveznega predčasnega vračila, torej je obrok C nadrejen obrokoma A in B.

(74) Skratka, Francija meni, da za posojilo iz sklada FDES v višini 47,5 milijona EUR, ki ga je odobrila Francija, vključno z njegovim obrokom C, veljajo popolnoma zadostna poroštva, obrestna mera pa je v skladu z načelom preudarnega zasebnega posojilodajalca v tržnem gospodarstvu.

5.1.3 *Odpis davčnih in socialnih obveznosti*

(75) Francija meni, da so se napačno razlagale njene navedbe v zvezi z odpisom davčnih in socialnih obveznosti, ki so družbi FagorBrandt nastale v obdobju opazovanja po začetku postopka prisilne poravnave.

(76) Francija namreč pojasnjuje, da je – kot to vedno velja pri podjetjih v prisilni poravnavi – družba FagorBrandt ob pomoči prisilnega upravitelja nadaljevala svojo dejavnost, kar pomeni, da vsi ali del zaposlenih dela še naprej (in da je treba plačevati socialne prispevke) in da za to dejavnost lahko nastanejo davčne obveznosti. V tem primeru gre za prispevke za socialno varnost in davke (med drugim za poklicno usposabljanje, dajatev za vajeništvo, dajatev za poslovne prostore), vknjižene med obveznosti družbe. Za take terjatve velja prednostna pravica iz člena L. 622-17 trgovinskega zakonika in se torej prednostno plačajo pred vsemi drugimi terjatvami, če so te prednostne ali zajamčene ali ne, razen terjatev, zajamčenih s prednostno pravico iz členov L. 3253-2, L. 3253-4 in L. 7313-8 delovnega zakonika, rednih sodnih stroškov, nastalih po sprejetju sodne odločbe o uvedbi stečajnega postopka, za potrebe vodenja navedenega postopka in terjatev, ki so zajamčene s prednostno poravnavo, določeno v členu L. 611-11 trgovinskega zakonika. Člen L. 622-17 trgovinskega zakonika namreč določa, da se zadevne terjatve v primeru neplačila ob zapadlosti prednostno poplačajo pred vsemi drugimi terjatvami.

([15]) Glej sodbo Splošnega sodišča z dne 12. decembra 2000 v zadevi Alitalia proti Komisiji, T-296/97, ECLI:EU:T:2000:289, točka 81.

(77) Uporabe člena L. 622-17 trgovinskega zakonika, ki je po navedbah Francije običajna v okviru večine postopkov prisilne poravnave in neločljivo povezana z omogočanjem nadaljnjega poslovanja podjetja, ni mogoče razlagati kot odpis terjatev.

(78) Družba je med obdobjem opazovanja še naprej plačevala prispevke za socialno varnost in davke, vendar del teh davščin ob likvidaciji ni bil izterljiv in se je prenesel med obveznosti v obdobju opazovanja družbe. Glede na informacije, pridobljene od likvidacijskega upravitelja, bi moralo biti mogoče preostale davščine plačati z likvidacijo družbe FagorBrandt. Prispevki za socialno varnost, ki vključujejo dajatve v zvezi s socialnim prestrukturiranjem (odpuščanjem), ki poteka, pa se bodo še naprej plačevali v skladu s pravili, ki se na takem področju uporabljajo na podlagi francoskih zakonskih določb v zvezi s kolektivnimi postopki, ne da bi bilo mogoče v tej fazi uveljavljati popolno jamstvo vračila. Nikakor ni šlo za odpis, davčne in socialne terjatve pa se plačujejo glede na vrstni red, določen v trgovinskem zakoniku.

(79) Nastanek teh davčnih in socialnih obveznosti je torej nekaj najbolj običajnega v okviru postopka prisilne poravnave, kot je praksa v državah članicah.

5.2 **Ocena združljivosti**

(80) Francija ni predložila ocene združljivosti niti v odgovoru na sklep o začetku postopka niti v nadaljevanju postopka.

6. **PRIPOMBE ZAINTERESIRANIH TRETJIH STRANI IN FRANCIJE**

6.1 **Pripombe zainteresirane tretje strani**

(81) Komisija je prejela pripombe samo ene zainteresirane tretje strani, ki jih je predložila 19. januarja 2015 in je želela ostati anonimna.

(82) Zainteresirana tretja stran uvodoma meni, da zadevni ukrep pomoči ni združljiv s členom 107 PDEU in smernicami iz leta 2004.

(83) Po njenem mnenju namreč že več kot deset let vse kaže, da se upravičenec, družba FagorBrandt, ne bi mogel obdržati na trgu brez niza državnih pomoči, ki niso združljive z notranjim trgom, med drugim sodne odločbe gospodarskega sodišča v Nanterru, ki je privedla do odpisa obveznosti in na podlagi katere sta družbi Elco Holding Limited in Fagor Electrodomésticos leta 2002 pridobili sredstva družbe FagorBrandt po ceni, ki je bila nižja od tržne, pomoči za prestrukturiranje, dodeljene italijanski hčerinski družbi, in pomoči za prestrukturiranje, dodeljene leta 2008, v višini 31 milijonov EUR. Zainteresirana tretja stran meni, da se je podjetje znašlo v finančnih težavah, ker v nasprotju s svojimi konkurenti ni bilo sposobno sprejeti zavezujočih ukrepov prestrukturiranja.

6.1.1 *Obstoj državne pomoči*

(84) Zainteresirana tretja stran najprej pojasnjuje, da po njenem mnenju odpis davčnih obveznosti in neplačanih prispevkov za socialno varnost nedvomno pomeni državno pomoč, ki je bila dodeljena iz državnih sredstev ter vpliva na konkurenco na trgu in trgovino med državami članicami.

(85) Prav tako po njenem mnenju ni dvoma, da posojili iz sklada FDES pomenita državna sredstva, selektivno dodeljena določenemu podjetju.

(86) Zainteresirana tretja stran nato razloži svojo trditev, da je bila s posojiloma iz sklada FDES dodeljena gospodarsko prednost.

(87) V zvezi s posojilom v višini 10 milijonov EUR zainteresirana tretja stran poudarja, da je bilo dodeljeno v obdobju in v razmerah, v katerih zasebni vlagatelji upravičencu niso hoteli dodeliti posojila, višjega od 5 milijonov EUR. To samo po sebi dokazuje, da načelo zasebnega vlagatelja ni upoštevano. Poleg tega so bila poroštva za obrok B navedenega posojila manjša od poroštev za posojilo, ki ga je dodelil zasebni vlagatelj. Posojilo bi torej moralo biti odobreno po višji obrestni meri. Nazadnje, enomesečni rok je bil dodeljen brez pogojev za vračilo obroka B posojila.

(88) V zvezi s posojilom v višini 47,5 milijona EUR zainteresirana tretja stran izraža pomisleke glede možnosti, da bi zasebni vlagatelj dodelil posojilo podjetju z bonitetno oceno CCC v tem znesku in v takih okoliščinah.

(89) Nazadnje, zainteresirana tretja stran se strinja s pripombami Komisije, da ukrepi pomoči vplivajo na konkurenco na trgu in trgovino med državami članicami. Podjetje bi namreč moralo biti likvidirano, če datum vračila obroka B posojila v višini 10 milijonov EUR iz sklada FDES ne bi bil prestavljen, tako da vpliv na konkurenčno strukturo trga ni zanemarljiv. Ta ugotovitev ima še toliko večjo težo, če se upoštevata velikost in pomembnost upravičenca na francoskem trgu gospodinjskih aparatov.

6.1.2 *Ocena združljivosti*

(90) Zainteresirana tretja stran poudarja, da je bila upravičenemu podjetju oktobra 2008 že dodeljena pomoč za prestrukturiranje v višini 31 milijonov EUR (ki jo je Komisija odobrila 25. julija 2012 ([16])), tako da načelo enkratnosti pomoči iz smernic iz leta 2004 ni upoštevano. Ker ta trditev drži samo v primeru gospodarske kontinuitete med družbama FagorBrandt in Groupe Brandt, zainteresirana tretja stran navaja več poudarkov: novi lastnik je pridobil skoraj vsa opredmetena in neopredmetena sredstva podjetij, ki so del družbe FagorBrandt v Franciji, družba Groupe Brandt zdaj zaposluje več kot dve tretjini zaposlenih nekdanje strukture, nadaljuje isto gospodarsko dejavnost in podobno proizvodnjo, poleg tega je višje vodstvo v veliki večini ostalo na svojih položajih.

(91) Zainteresirana tretja stran navaja, da tudi če gospodarska kontinuiteta med subjektoma ne bi bila priznana, bi bilo z dvema od treh ukrepov, ki pomenijo državno pomoč, še vedno kršeno načelo enkratnosti pomoči.

(92) Tudi če bi se družba Groupe Brandt štela za novo ustanovljeno podjetje, bi bili ukrepi državne pomoči prav tako popolnoma nezdružljivi s smernicami iz leta 2004.

(93) V zvezi z merilom omejitve pomoči na najmanjšo potrebno zainteresirana tretja stran opozarja, da je upravičeno podjetje del skupine Cevital, katere konsolidirani promet je v letu 2013 znašal 2,4 milijarde EUR. Zato je presenečena, da Francija ni predložila več informacij glede možnosti, da bi skupina Cevital notranje reševala težave upravičenega podjetja.

(94) Smernice iz leta 2004 določajo, da se pomoč za prestrukturiranje ne sme uporabiti za umetno ohranjanje podjetja pri življenju. To je mogoče zlasti v sektorju, za katerega je značilna velika strukturna presežna zmogljivost in v katerem se lahko upravičenec obdrži samo zaradi niza državnih pomoči. Zainteresirana tretja stran ugotavlja, da se je družba FagorBrandt v letu 2012 srečevala z nezadostno stopnjo izkoriščenosti (57 %) v primerjavi s preostalim trgom (82 %).

(95) V tem okviru se ponovna vzpostavitev sposobnosti preživetja upravičenega podjetja zdi zelo negotova, ker je po eni strani trg izredno konkurenčen in ker po drugi strani skupina Cevital nima nobenih izkušenj s tem sektorjem v Evropi. Pomanjkanje izkušenj te skupine na področju raziskav in razvoja kaže na njene težave pri ustvarjanju dejanskih sinergij.

(96) Zainteresirana tretja stran je presenečena, da Francija ni predložila načrta prestrukturiranja skupaj z natančno določenim časovnim okvirom, čeprav smernice iz leta 2004 določajo, da je treba načrt prestrukturiranja sprejeti v razumnem času.

([16]) Glej opombo 11.

(97) Nazadnje, zainteresirana tretja stran poudarja izkrivljajoč učinek na konkurenco, ki ga bodo zadevni ukrepi zanesljivo imeli. Zainteresirana tretja stran se je tako lotila dragega programa prestrukturiranja, ki ga je financirala sama. Njen trud bi bil še bolj poplačan, če upravičeno podjetje zaradi javne pomoči ne bi zavzemalo velikega dela trga. Večji obseg prodaje bi zainteresirani tretji strani torej omogočil, da bi povečala svojo stopnjo izkoriščenosti in znižala svoje stroške na enoto v korist potrošnikom. Posledično se zdi neobstoj izravnalnih ukrepov neupravičen.

6.2 **Pripombe Francije**

6.2.1 *Ozadje*

(98) Prvič, Francija zanika obstoj pomoči v obliki odpisa obveznosti ali dovoljenja gospodarskega sodišča v Nanterru za pridobitev sredstev po ceni, ki je nižja od tržne. V zvezi s tem opozarja, da ta trditev zainteresirane tretje strani ni podprta z dejstvi in da odločitev, ki jo je sprejelo gospodarsko sodišče v Nanterru, ne vključuje prenosa državnih sredstev.

(99) V zvezi s pomočjo, ki jo je prejela družba *Brandt Italia*, Francija poudarja, da je Komisija družbi FagorBrandt naložila izravnalne ukrepe, da bi potrdila združljivost te pomoči z notranjim trgom ([17]). Enako velja za pomoč za prestrukturiranje, ki jo je prejela družba FagorBrandt in ki jo je Komisija odobrila pod pogojem, da se sprejmejo izravnalni ukrepi ([17]). Tretja stran tako poskuša prikazati, da je obravnavani ukrep spadal neposredno v okvir predhodne javne podpore, a se v resnici sklicuje na ukrepe, ki ne pomenijo državne pomoči oziroma se zanje šteje, da zaradi izravnalnih ukrepov nimajo učinka na notranji trg.

(100) V zvezi s posredovanjem skupine Cevital Francija poudarja, da je bil poslovni načrt pripravljen v okviru nove industrijske in poslovne strategije, katere učinek in namen je ustvariti strukturo, ki se razlikuje od strukture družbe FagorBrandt. Ta strategija med drugim vključuje […]. Francija meni, da je verodostojnost tega poslovnega načrta prepričala skupino zasebnih vlagateljev, med katerimi sta banki Natixis in Société Générale, da so financirali te projekte. Francija dodaja, da […] pomeni trajno rešitev za sedanjo nizko stopnjo izkoriščenosti, na katero se sklicuje tretja oseba.

(101) Francija pojasnjuje, da je skupina Cevital v svoji industrijski dejavnosti že imela segment električnih gospodinjskih aparatov: leta 2013 je v Alžiriji začela gradnjo industrijskega obrata za proizvodnjo električnih gospodinjskih aparatov. Skupina Cevital se tako ni ukvarjala samo z dejavnostmi sestavljanja, kot trdi zainteresirana tretja stran. Skupina ima poleg tega veliko pogajalsko moč za nakup surovin. Po navedbah Francije se dejavnost skupine Cevital in prevzemanje zelo znanih znamk pomembno dopolnjujeta.

6.2.2 *Opredelitev ukrepov*

(102) Francija opozarja, da so davčne in socialne obveznosti, nastale v okviru postopka prisilne poravnave, rezultat mehanizma, ki je v tovrstnih postopkih običajen. Sicer pa Francija zanika obstoj porazdelitve davčnih in socialnih obveznosti v korist družbe Groupe Brandt.

(103) V zvezi s posojilom iz sklada FDES v višini 10 milijonov EUR Francija znova navaja, da je bilo dodeljeno hkrati s posojilom, ki ga je dodelila banka Thémis, in da se je zgledovala po pogojih, ki jih je postavila ta banka. Obrok A posojila iz sklada FDES je bil dodeljen pod enakimi pogoji kot zasebno posojilo v smislu določitve cene, odplačevanja in poroštev. Tudi obrok B je po navedbah Francije enakovreden navedenemu posojilu v smislu določitve cene, pogojem enkratnega odplačila ob zapadlosti v zameno za dodatna poroštva. Francija meni, da je časovni odlog vračila posojila, ki ga navaja tretja stran, pogosta praksa v okviru običajnih razmerij med zasebnimi subjekti.

([17]) Prav tam.

(104) V zvezi s posojilom v višini 47,5 milijona EUR Francija meni, da ta znesek ni previsok, saj je finančni položaj skupine Cevital trden (bližje bonitetni oceni AA kot CCC, ki jo navaja tretja stran). Francija poudarja, da je treba to posojilo obravnavati glede na vse zneske, ki so jih navedli zasebni vlagatelji, med njimi banki Société Générale in Natixis. Znova potrjuje verodostojnost in pomembnost odobrenih poroštev. Nazadnje, Francija opozarja, da ni treba navesti primera ponudbe finančne institucije, ker sta zasebna vlagatelja v obravnavanem primeru učinkovito zagotovila finančna sredstva.

7. **OCENA UKREPOV POMOČI**

(105) Komisija ima pomisleke glede opredelitve in združljivosti treh ukrepov: (i) posojila iz sklada FDES v višini 10 milijonov EUR, (ii) posojila iz sklada FDES v višini 47,5 milijona EUR ter (iii) odpisa davčnih in socialnih obveznosti.

7.1 **Ocena obstoja pomoči v smislu člena 107(1) PDEU**

(106) Komisija mora preučiti, ali bi obravnavani ukrepi lahko pomenili državno pomoč v smislu člena 107(1) PDEU.

(107) V skladu s členom 107(1) PDEU je „vsaka pomoč, ki jo dodeli država članica, ali kakršna koli vrsta pomoči iz državnih sredstev, ki izkrivlja ali bi lahko izkrivljala konkurenco z dajanjem prednosti posameznim podjetjem ali proizvodnji posameznega blaga, nezdružljiva z notranjim trgom, kolikor prizadene trgovino med državami članicami“.

(108) Na podlagi te določbe morajo biti za opredelitev ukrepa kot državne pomoči izpolnjeni naslednji kumulativni pogoji, in sicer: (i) da ukrep izvira od države, (ii) da je selektiven, (iii) da daje gospodarsko prednost upravičencu ter da (iv) izkrivlja ali bi lahko izkrivljal konkurenco in bi lahko prizadel trgovino med državami članicami.

7.1.1 *Obstoj državnih sredstev in merilo pripisljivosti*

(109) Posojili iz sklada FDES sta bili dodeljeni z odlokom ministra za gospodarstvo in finance, pri čemer je za njuno izvedbo pristojen generalni direktor zakladnice. Zadevna sredstva izhajajo s posebnega računa zakladnice, vračili glavnice in obresti pa se prav tako nakažeta v proračun Francije. Posojila podpiše, izplača in vodi banka Natixis v imenu Francije na podlagi sporazuma, sklenjenega med banko Natixis in Francijo.

(110) Odpis davčnih in socialnih obveznosti se sam po sebi šteje za uporabo državnih sredstev. Z njim naj bi se Francija odpovedala prihodkom, zato naj bi neposredno vplival na njen proračun.

(111) Komisija posledično ugotavlja, da obravnavani ukrepi vključujejo državna sredstva in so pripisljivi Franciji.

7.1.2 *Selektivnost*

(112) Komisija ugotavlja, da so bila obravnavna posojila dodeljena družbi FagorBrandt in družbi Groupe Brandt, ki je prevzela njena sredstva. Čeprav je naloga sklada FDES dodeljevanje posojil za gospodarski in socialni razvoj pod pogoji, ki so določeni v okrožnici z dne 26. novembra 2004 ([18]) o ukrepanju države za preprečevanje in reševanje težav podjetij ter urejajo njegovo delovanje, se vsaka odobritev posojil iz sklada FDES obravnava posebej. Pogoj v zvezi s selektivnostjo je torej izpolnjen.

([18]) JORF z dne 1. decembra 2004.

(113) Nasprotno pa se glede na elemente, zbrane med temeljito preiskavo, zlasti odgovor Francije na sklep o začetku postopka zdi, da je bil odpis davčnih in socialnih obveznosti izveden v običajnem okviru pravil, ki veljajo za podjetja v prisilni poravnavi, v zvezi s katerimi nastanejo tovrstne terjatve. Tako je v skladu s predpisi, ki se uporabljajo za podjetja v prisilni poravnavi, družba FagorBrandt v obdobju opazovanja še naprej plačevala prispevke za socialno varnost in davke, vendar del teh davščin ob likvidaciji ni bil izterljiv in se je torej prenesel med obveznosti v obdobju opazovanja družbe FagorBrandt. V okviru likvidacije družbe FagorBrandt bodo te davščine plačane po ustreznem vrstnem redu v skladu s členom L. 622-17 trgovinskega zakonika. Zdi se torej, da ni šlo za odpis davčnih socialnih terjatev družbe FagorBrandt, temveč za uporabo v skladu s splošnim okvirom, ki se uporablja za podjetja v prisilni poravnavi. Komisija zato ugotavlja, da družba FagorBrandt zaradi odpisa davčnih in socialnih obveznosti ni bila obravnavana selektivno.

(114) Komisija posledično ugotavlja, da so bila posojila iz sklada FDES selektivni ukrepi. Nasprotno pa družbi FagorBrandt z odpisom davčnih in socialnih obveznosti ni bil dodeljen selektivni ukrep.

7.1.3 *Obstoj gospodarske prednosti*

(115) V skladu z ustaljeno sodno prakso je treba za presojo, ali državni ukrep pomeni pomoč v smislu člena 107(1) PDEU, ugotoviti, ali je upravičeno podjetje dobilo gospodarsko prednost, ki je pod običajnimi tržnimi pogoji ne bi pridobilo ([19]).

(116) Za gospodarsko prednost gre, če se zaradi posredovanja države izboljša finančni položaj podjetja. Vendar posredovanje javnega organa ne pomeni nujno prednosti za upravičenca in zato ne pomeni državne pomoči, če je pomoč izvedena pod normalnimi tržnimi pogoji, tj. če je javni organ ravnal kot bi v enakih razmerah ravnal preudaren udeleženec v tržnem gospodarstvu. V zvezi s tem lahko obstoj pomembnih naložb z enakimi značilnostmi, ki so jih sočasno s posredovanjem Francije izvedli drugi zasebni subjekti, pri čemer ti subjekti prevzemajo podobna tveganja (pod enakimi pogoji), nakazuje, da je Francija ravnala kot preudaren vlagatelj.

7.1.3.1 Politične okoliščine odobritve obeh posojil iz sklada FDES

(117) Francoska vlada je že od vsega začetka zagotavljala, da bo družbo FagorBrandt podprla za vsako ceno in ne glede na to, koliko zasebnega denarja bo na koncu posojenega navedeni družbi ([20]). Francoska vlada je na primer dva dneva pred začetkom postopka prisilne poravnave, tj. 5. novembra 2013, navedla: „Storiti je treba vse za ohranitev industrijskih zmogljivosti skupine za proizvodnjo električnih gospodinjskih aparatov Fagor, ki ima v Franciji prihodnost“ ([21]). Minister za gospodarsko oživitev je na centralnem svetu delavcev o prihodnosti skupine 6. novembra 2013 pojasnil, da „želi vlada rešiti čim več industrijskih obratov in delovnih mest v družbi“ ([22]). Minister za gospodarsko oživitev je 19. decembra 2013 med obiskom ene od tovarn družbe FagorBrandt izjavil: „Naš cilj je oživiti podjetje in dokazati, da dobro deluje. […] Država bo preprečila, da bi se kdo polastil skupine samo zaradi njenih blagovnih znamk in patentov“. Francoska vlada pa je 22. januarja 2014 izjavila: „ponudbo skupine Cevital, ki je trenutno s socialnega in industrijskega vidika najboljša […], bi moralo biti mogoče do obravnave na gospodarskem sodišču 13. februarja še izboljšati“ ([23]).

(118) 11. aprila 2014 je bilo v sporočilu za javnost ministra za gospodarstvo, gospodarsko oživitev in digitalni sektor – objavljenem po odločitvi gospodarskega sodišča v San Sebastiánu (Španiji), s katero se je dovolila prodaja blagovnih znamk družbe FagorBrandt skupini Cevital – pojasnjeno: „Vlada je že od vsega začetka družbi FAGOR-BRANDT stala ob strani in bo v okviru njenega prevzema finančno podprla to ponudbo, s čimer bo zagotovila nadaljnji obstoj industrijskih zmogljivosti in rešila delovna mesta“.

([19]) Sodba Sodišča z dne 29. junija 1999 v zadevi DMT, C-256/97, ECLI:EU:C:1999:332, točka 22.

([20]) http://www.lefigaro.fr/societes/2013/12/19/20005-20131219ARTFIG00567-arnaud-montebourg-au-chevet-de-fagorbrandt.php: *Le Figaro*, 19. decembra 2013, „Arnaud Montebourg au chevet de FagorBrandt (Arnaud Montebourg, francoski minister za gospodarsko oživitev, rešuje družbo FagorBrandt)“.

([21]) http://fr.reuters.com/article/frEuroRpt/idFRL5N0IQ3HR20131105: Reuters, 5. novembra 2013, „Fagor a un avenir en France, dit Montebourg (Montebourg: družba Fagor ima v Franciji prihodnost)“.

([22]) http://fr.reuters.com/article/frEuroRpt/idFRL5N0IR2AJ20131106: *Reuters*, 6. novembra 2013, „FagorBrandt – Le gouvernement veut sauver un maximum d'emplois (FagorBrandt – vlada želi rešiti čim več delovnih mest)“.

([23]) http://www.planet.fr/revue-du-web-fagorbrandt-loffre-de-reprise-devrait-pouvoir-etre-amelioree-montebourg.538024.1912.html: *La Tribune*, 22. januarja 2014, „FagorBrandt: l'offre de reprise ‚devrait pouvoir être améliorée' (FagorBrandt: prevzemno ponudbo ‚bi moralo biti mogoče še izboljšati')“.

(119) 14. aprila 2014 je bilo v novem sporočilu za javnost ministra za gospodarstvo, gospodarsko oživitev in digitalni sektor ter ministra za delo, zaposlovanje in socialni dialog – tokrat objavljenem po odločitvi gospodarskega sodišča v Nanterru, s katero se je skupini Cevital dovolil prevzem družbe FagorBrandt – pojasnjeno: „Minister bo bdel nad ponovno oživitvijo vseh obratov“.

(120) Komisija zato ugotavlja, da je Francija na vsaki stopnji sodnega postopka javno in vztrajno izražala svojo odločenost, da zagotovi gospodarsko kontinuiteto družbe FagorBrandt zaradi ohranitve dejavnosti in delovnih mest, na kar se zasebni vlagatelj ne more sklicevati in kar je v nasprotju z domnevno preudarnostjo posojilnih poslov. Komisija poleg tega opozarja, da je sredstva družbe Fagor Electrodomésticos (ki je od oktobra 2013 v zaščitnem postopku v Španiji), ki so pred tem pripadala družbi FagorBrandt, pridobila skupina CATA-CAN brez javne podpore. Ta je industrijsko proizvodnjo električnih gospodinjskih aparatov prevzela septembra 2014.

(121) Nazadnje, zaveza skupine Cevital za nakup družbe FagorBrandt je bila pogojena s pridobitvijo financiranja, vključno z drugim posojilom iz sklada FDES.

7.1.3.2 Posojilo iz sklada FDES v višini 10 milijonov EUR

(122) Kot je pojasnjeno v oddelku 2.2, sta bili javno (FDES) in zasebno (Thémis) posojilo dodeljeni pod enakimi pogoji, kar zadeva obrok A (5 milijonov EUR), ne pa tudi kar zadeva obrok B.

(123) Med kolektivnim postopkom sta dve zasebni banki ([24]) zavrnili dodelitev posojila v višini 5 milijonov EUR, ker sta menili, da poroštva ne zadoščajo glede na višino tveganja. Podobno je banka Thémis zavrnila dodelitev posojila, višjega od 5 milijonov EUR. Pomenljivo je, da se nobeden od zadevnih zasebnih udeležencev ni želel izpostaviti za več kot 5 milijonov EUR ali se celo sploh ni želel izpostaviti, čeprav so specializirani za podporo podjetjem v težavah. Enomesečna zamuda pri vračilu obroka B potrjuje analizo tveganja, ki so jo izvedli zasebni posojilodajalci ([25]). Nasprotno pa se je sklad FDES izpostavil za znesek 10 milijonov EUR in nato še za 47,5 milijona EUR, in to kljub zamudi pri plačilu obroka B.

(124) Poleg tega je posojilo v višini 10 milijonov EUR iz sklada FDES vrnjeno v enakem znesku kot dvakrat nižje posojilo, ki ga je dodelila banka Thémis (5 milijonov EUR). Komisija sicer pripominja, da Francija tega v odgovoru na sklep o začetku postopka ni zanikala, čeprav je šlo za enega od glavnih pomislekov, ki jih je Komisija izrazila v sklepu o začetku postopka.

(125) Francija je z odobritvijo obroka B posojila iz sklada FDES dodelila gospodarsko prednost, ki je preudaren posojilodajalec ne bi dodelil, vsaj ne pod enakimi pogoji.

(126) Za obrok B veljajo poroštva, ki sicer niso šibka (deloma so prvovrstna), vendar jih ni mogoče šteti za močna, saj obrok B s tega vidika konkurira obroku A posojil iz sklada FDES in banke Thémis (za prvovrstna zavarovanja) in je podrejen zastavni pravici na nepremičnini. Poroštva je torej mogoče šteti za običajna v smislu sporočila iz leta 2008.

(127) Glede na finančni položaj družbe FagorBrandt ob dodelitvi posojila jo je treba šteti za podjetje z bonitetno oceno CCC v smislu sporočila iz leta 2008.

(128) Ker ni elementov, da bi podvomili v obrestne mere iz sporočila iz leta 2008, Komisija meni, da se obrestna mera lahko izračuna na podlagi tržne obrestne mere ter znaša 7,03 % (tj. 0,53 % za referenčno obrestno mero Francije v času odobritve posojila + 650 bazičnih točk).

(129) V skladu s preteklo prakso Komisija meni, da znesek pomoči ustreza razliki med obrestno mero, izračunano na podlagi sporočila iz leta 2008 (7,03 %), za glavnico posojila, in sicer 10 milijonov EUR, in obrestno mero, ki jo uporablja Francija ([5–10] %), za glavnico posojila, in sicer 10 milijonov EUR, izračunano za obdobje, v katerem je bil znesek na voljo družbi FagorBrandt ([26]).

([24]) […] in […].
([25]) Obrok B je bil namesto konec marca vrnjen konec aprila 2014. Zamudne kazni, določene v pogodbi s skladom FDES, so bile plačane v skladu s pogodbenimi določili.
([26]) Gospodarska prednost = 0,0703 × 10 000 000 – [0,05 – 0,10] × 10 000 000.

7.1.3.3 Posojilo iz sklada FDES v višini 47,5 milijona EUR

(130) Posojilo iz sklada FDES v višini 47,5 milijona EUR je razdeljeno na tri obroke: obrok A v višini 11,2 milijona EUR, obrok B v višini 23,8 milijona EUR in obrok C v višini 12,5 milijona EUR. Posojili bank Société Générale in Natixis znašata obe po 7,5 milijona EUR, pri čemer je vsako je razdeljeno na dva obroka: obrok A v višini 2,4 milijona EUR in obrok B v višini 5,1 milijona EUR.

(131) *Poroštva*. Glede na informacije, ki jih je Francija poslala po sprejetju sklepa o začetku postopka, se zdi, da je bila vrednost poroštev v obliki nepremičnin pred kratkim predmet neodvisnega izvedenskega mnenja, v skladu s katerim ta vrednost znaša med [30–50] milijonov EUR. Poleg tega je družba Groupe Brandt za [20–30] milijonov EUR odkupila blagovne znamke, ki so bile v lasti družbe Fagor Irlande. Druga poroštva niso bila predmet neodvisnih ocen, na podlagi katerih bi lahko Komisija presodila njihovo kakovost. Komisija zato meni, da je poroštva mogoče šteti za običajna v smislu sporočila iz leta 2008.

(132) *Obrestne mere*. Francija v odgovor na sklep o začetku postopka navaja, da je Komisija družbi Groupe Brandt napačno pripisala bonitetno oceno CCC, ker je to podjetje del skupine Cevital, ki ima bonitetno oceno BB ali celo B. Če drugega ne, je ta trditev presenetljiva. Skupina Cevital namreč ni niti posojilodajalka niti porok za posojilo iz sklada FDES. Dejstvo, da je finančni položaj skupine Cevital dober, tako da ima bonitetno oceno BB ali celo B, je eventualno lahko zagotovilo za finančne ustanove, ki bi lahko dodelile posojilo hčerinski družbi skupine Cevital, vendar nikakor ne zavaruje tveganja, ocenjenega s CCC, ki ga pomeni družba Groupe Brandt. Če bi bilo treba v zvezi s tem sprejeti trditev Francije, da je treba zmožnost zadolževanja družbe Groupe Brandt presojati z vidika zmožnosti zadolževanja skupine Cevital, je, če drugega ne, presenetljivo, da ni bil noben zasebni vlagatelj pripravljen dodeliti posojila družbi Groupe Brandt. Poleg tega, kot je opisano v oddelku 7.1.3.1, izjave različnih predstavnikov Francije kažejo, da je bil edini cilj ukrepov podpore pomagati družbama FagorBrandt in Groupe Brandt: tako je bilo javno predstavljeno upnikom. Te trditve torej ni mogoče sprejeti.

(133) Poleg tega glede na težave, s katerimi se je srečeval predhodnik družbe Groupe Brandt, te ni mogoče šteti za podjetje brez preteklih posojil v smislu sporočila iz leta 2008. To po eni strani ponazarja dejstvo, da se noben zasebni posojilodajalec ni želel izpostaviti z zagotovitvijo likvidnih sredstev podjetju, in po drugi strani dejstvo, da je treba družbo Groupe Brandt šteti za gospodarsko naslednico družbe FagorBrandt, kot je prikazano v oddelku 8.2.

(134) Poleg tega Francija trdi, da sta zasebna vlagatelja vsak obrok posojila dodelila po enaki obrestni meri kot sklad FDES. Za obroke A posojila iz sklada FDES in zasebnih posojil seveda veljajo enaki pogoji (EURIBOR + [300–600] bazičnih točk) in enaka poroštva, vendar je znesek obroka A posojila iz sklada FDES skoraj petkrat višji od zneska obrokov A zasebnih posojil. Podobno tudi za obroke B posojil iz sklada FDES in zasebnih posojil dejansko veljajo enaki pogoji (EURIBOR + [300–600] bazičnih točk), čeprav je znesek obroka B posojila iz sklada FDES tudi tu skoraj petkrat višji.

(135) Kar zadeva obrok C, Komisija navaja, da je višina plačila višja kot pri obrokih A ([0–5] %) in B ([0–5] %), medtem ko je njegov rok zapadlosti krajši kot pri drugih obrokih. Čeprav so posojila razdeljena na različne obroke, je treba javna in zasebna posojila analizirati kot celoto.

(136) Če se posojilo iz sklada FDES ter posojili bank Société Générale in Natixis obravnavajo kot celota, se razkrije očitno nesorazmerje pri izpostavljenosti posameznega upnika: Francija je posodila šestkrat več kot vsaka od bank, ki se v nasprotju s Francijo ukvarjata prav z zagotavljanjem likvidnih sredstev podjetjem. To velja, čeprav banki Société Générale in Natixis že dolgo poslujeta z družbo FagorBrandt, za katere naslednico je mogoče šteti družbo Groupe Brandt ([27]), in spadata v skupino financerjev, ustanovljeno za pomoč podjetju ([28]). Francija, ki *a priori* nima interesa za nadaljnje poslovanje družbe FagorBrandt, je najprej posodila 10 milijonov EUR, nato pa je kljub zamudi pri vračilu obroka B tega posojila dodelila novo posojilo, ki je bilo več kot štirikrat večje od prvega. Tega ne bi storil noben drug preudaren upnik: dokaz za to je, da banka Thémis razen posojila v višini 5 milijonov EUR ni dodelila drugih posojil. Še več, čeprav je posojilo iz sklada FDES šestkrat večje od posojil bank Société

([27]) Banki Société Générale in Natixis sta prvovrstni bančnici skupine FagorBrandt: vsaka od njiju ohranja po 3 milijone EUR nezajamčenih terjatev, ki so po ukinitvi zastavne pravice na zalogah v obdobju opazovanja družbe FagorBrandt postale nezavarovane.

([28]) Société Générale, Natixis, CACIB, Arkea in BBVA.

Générale in Natixis, zanj veljajo enaka poroštva kot za posojili navedenih bank. Sicer pa glede na javne izjave predstavnikov Francije, banke Société Générale in banke Natixis banki nista mogli spregledati pripravljenosti Francije, da finančno pomaga družbi Groupe Brandt. Na njuno odločitev za dodelitev posojil je torej vsekakor vplivala skorajšnja gotovost, da bo Francija podprla nadaljevanje dejavnosti, ki jo je prevzela družba Groupe Brandt, s čimer bi se njuna tveganja zmanjšala. Poleg tega banka Natixis v imenu Francije upravlja posojila iz sklada FDES, kar je lahko vplivalo na njeno odločitev. Poleg posebnosti posojila, odobrenega družbi Groupe Brandt, je prevzem posla na željo javnih organov banki Natixis omogočil nadaljevanje dejavnosti upravljanja drugih posojil iz sklada FDES tudi v prihodnje, zato njen položaj ni primerljiv s položajem Francije. Poleg tega je sklad FDES za podporo družbi Fagor Brandt in nato družbi Groupe Brandt porabil skoraj 20 % svojega proračuna v višini 300 milijonov EUR, predvidenega v zakonu o financah za leto 2014, medtem ko sta se zasebna posojilodajalca glede na njuni posojilni sposobnosti izpostavila v veliko manjšem deležu.

(137) Samo nek drug razlog je torej lahko upravičeval brezpogojno in javno izraženo podporo predstavnikov Francije: iz njihovih zaporednih izjav izhaja, da je bil cilj Francije ohraniti delovna mesta in obdržati proizvodnjo družbe FagorBrandt na francoskem ozemlju, ti razlogi pa nimajo prav nič skupnega s preudarki zasebnega upnika.

(138) Francija torej ni ravnala kot preudaren zasebni posojilodajalec, obrestne mere, ki so se uporabile za vse tri obroke posojila iz sklada FDES v višini 47,5 milijona EUR, pa niso v skladu s tržnimi pogoji.

(139) Ker ni razlogov, da bi podvomili v obrestne mere iz sporočila iz leta 2008, Komisija meni, da se obrestna mera lahko izračuna na podlagi tržne obrestne mere. Ker se lahko poroštva štejejo za običajna v smislu sporočila iz leta 2008 in ob upoštevanju dejstva, da se lahko družba Groupe Brandt šteje bodisi za novo podjetje bodisi za gospodarsko naslednico družbe FagorBrandt, je treba referenčni obrestni meri Francije (0,53 %) ob dodelitvi posojila prišteti 650 bazičnih točk.

(140) Komisija v skladu s preteklo prakso meni, da znesek pomoči ustreza razliki med 7,03-odstotno obrestno mero (0,53-odstotna obrestna mera Francije + 650 bazičnih točk), uporabljeno za glavnico posameznega obroka posojila, in sicer 11,2 milijona EUR, 23,8 milijona EUR oziroma 12,5 milijona EUR, in obrestnimi merami za obroke A, B, in C ([0–5] %, [0–5] %, [0–5] %), uporabljenimi za glavnico obrokov A, B in C, in sicer 11,2 milijona EUR, 23,8 milijona EUR oziroma 12,5 milijona EUR, izračunano za obdobje, v katerem je bil znesek na voljo družbi Groupe Brandt ([29]).

7.1.4 *Vpliv na konkurenco in trgovino med državami članicami*

(141) Z ukrepi se daje prednost družbama FagorBrandt in Groupe Brandt, ker se jima zagotavljajo dodatna sredstva in izognitev prenehanju dejavnosti. Ukrepi so jima namreč omogočili ohranitev močnejšega konkurenčnega položaja, kot bi ga imeli, če pomoči ne bi bilo. Ti ukrepi bi torej lahko izkrivljali konkurenco med proizvajalci bele tehnike.

(142) Za trg bele tehnike so sicer značilni pomembni trgovinski tokovi med državami članicami.

(143) Komisija zato ugotavlja, da gospodarska prednost, z obravnavanimi ukrepi dodeljena podjetju, ki deluje na trgu, odprtem za konkurenco, izkrivlja ali bi lahko izkrivljala konkurenco in vplivala na trgovino med državami članicami.

7.1.5 *Sklep glede obstoja državne pomoči v smislu člena 107(1) PDEU*

(144) Komisija meni, da posojila, ki jih je Francija dodelila družbama FagorBrandt in Groupe Brandt, pomenijo državno pomoč v smislu člena 107(1) PDEU.

([29]) Gospodarska prednost = (0,0703 × 11 200 000 – [0,00 – 0,05] × 11 200 000) + (0,0703 × 23 800 000 – [0,00 – 0,05] × 23 800 000) + (0,0703 × 12 500 000 – [0,00 – 0,05] × 12 500 000).

(145) Nasprotno pa Komisija meni, da odpis davčnih in socialnih obveznosti, ki ga je Francija odobrila družbi FagorBrandt, ni državna pomoč v smislu člena 107(1) PDEU.

7.2 **Ocena združljivosti ukrepov z veljavnimi pravili o državni pomoči**

(146) Prepoved dodelitve državne pomoči iz člena 107(1) PDEU ni niti absolutna niti brezpogojna. Zlasti odstavka 2 in 3 člena 107 PDEU sta pravni podlagi, na podlagi katerih se lahko nekatere vrste pomoči štejejo za združljive z notranjim trgom.

(147) Komisija v obravnavani zadevi meni, da je bila pomoč dodeljena za ponovno vzpostavitev dolgoročne sposobnosti preživetja podjetja v težavah. Zato je treba preučiti, ali bi se obravnavani ukrepi lahko šteli za združljive na podlagi člena 107(3) PDEU.

7.2.1 *Veljavna pravna podlaga*

(148) Točka 137 Smernic o državni pomoči za reševanje in prestrukturiranje nefinančnih podjetij v težavah ([30]) določa: „Komisija bo preverila združljivost kakršne koli pomoči za reševanje ali prestrukturiranje, ki je bila dodeljena brez njene odobritve in je zato v nasprotju s členom 108(3) Pogodbe, z notranjim trgom na podlagi teh smernic, če je del pomoči ali vsa pomoč dodeljena po objavi smernic v Uradnem listu Evropske unije“. Točka 138 dalje določa: „V vseh drugih primerih bo pomoč proučila na podlagi smernic, veljavnih ob dodelitvi pomoči“.

(149) Ker so bili obravnavani ukrepi odobreni novembra 2013 in aprila 2014, je treba njihovo združljivost preučiti z vidika smernic iz leta 2004.

(150) Francija ni predložila pripomb v zvezi z združljivostjo ukrepov. Ker namreč posojila, dodeljena družbama FagorBrandt in Groupe Brandt, po njenem mnenju niso državna pomoč v smislu člena 107(1) PDEU, meni, da ni treba preveriti njihove skladnosti z načeli, določenimi v smernicah iz leta 2004.

(151) V zvezi s tem je treba opozoriti na stališče Sodišča, ki je v sodbi v zadevi Italija proti Komisiji, C-364/90, razsodilo: „Da bi odgovorili na prvo trditev, je treba opozoriti, da ima država članica, ki zaprosi za možnost dodelitve pomoči z odstopanjem od pravil Pogodbe, obveznost sodelovanja s Komisijo. Na podlagi te obveznosti je zlasti dolžna posredovati vse podatke, na podlagi katerih bo lahko ta institucija preverila, ali so izpolnjeni vsi pogoji za uporabo izjeme.“ ([31])

7.2.2 *Posojilo iz sklada FDES v višini 10 milijonov EUR družbi FagorBrandt*

(152) Eno od temeljih načel, ki urejajo pomoč za reševanje in prestrukturiranje, je načelo enkratnosti pomoči iz točke 72 smernic iz leta 2004, v kateri je pojasnjeno: „V skladu z […] načelom [enkratnosti pomoči], da se prepreči krivična pomoč podjetjem, ki lahko preživijo zgolj zaradi ponavljajoče se državne podpore, se pomoč za prestrukturiranje dodeli le enkrat“. V točki 73 je dodano: „Pri priglasitvi načrtovane pomoči za reševanje ali prestrukturiranje Komisiji mora država članica navesti, ali je zadevno podjetje v preteklosti že prejelo pomoč za reševanje ali prestrukturiranje, vključno s kakršno koli takšno pomočjo, dodeljeno pred začetkom uporabe teh smernic, in kakršno koli nepriglašeno pomočjo. V tem primeru in če je od dodelitve pomoči za reševanje ali od konca obdobja prestrukturiranja ali od ustavitve izvajanja načrta za prestrukturiranje preteklo manj kot 10 let (upošteva se tisto, kar je bilo najkasneje), Komisija ne dovoli dodelitve nadaljnje pomoči za reševanje ali prestrukturiranje.“

([30]) UL C 249, 31.7.2014, str. 1.
([31]) Sodba Sodišča z dne 28. aprila 1993 v zadevi Italija proti Komisiji, C-364/90, ECLI:EU:C:1993:157, točka 20.

(153) V obravnavani zadevi je družba FagorBrandt leta 2008 prejela pomoč za prestrukturiranje, ki jo je Komisija razglasila za združljivo. Poleg tega se ne uporablja nobena od izjem iz točke 73 smernic iz leta 2004. Nova pomoč za prestrukturiranje manj kot šest let po predhodni torej nikakor ne more biti združljiva z veljavnimi pravili o državni pomoči.

(154) Komisija zato ugotavlja, da državna pomoč za družbo FagorBrandt na podlagi posojila iz sklada FDES z dne 25. novembra 2013 ni združljiva z notranjim trgom na podlagi pravil o uporabi člena 107(3)(c) PDEU, ki jih določajo smernice iz leta 2004.

7.2.3 *Posojilo iz sklada FDES v višini 47,5 milijona EUR družbi Groupe Brandt*

(155) Kot je prikazano v oddelku 8.2, je treba družbo Groupe Brandt šteti za gospodarsko naslednico družbe FagorBrandt. Družba Groupe Brandt tako v skladu z načelom enkratnosti pomoči iz točk 72 in 73 smernic iz leta 2004 ni mogla prejeti pomoči za prestrukturiranje.

(156) Poleg tega je treba podredno ugotoviti, da tudi če bi bilo treba družbo Groupe Brandt v nasprotju z ugotovitvami iz oddelka 8.2 šteti za novo ustanovljeno podjetje, pomoči ne bi bilo mogoče razglasiti za združljivo zaradi točke 12 smernic iz leta 2004. Ta namreč določa: „V okviru teh Smernic na novo ustanovljeno podjetje ni upravičeno do pomoči za reševanje in prestrukturiranje, tudi če je njegov začetni finančni položaj negotov. Primer takšnega podjetja je, ko po likvidaciji podjetja nastane novo podjetje, ki le prevzame premoženje starega podjetja.“ V obravnavani zadevi je bila družba Groupe Brandt ustanovljena 15. januarja 2014, po likvidaciji družbe FagorBrandt. Družba Groupe Brandt nikakor ne bi mogla prejeti državne pomoči iz naslova pomoči za prestrukturiranje.

(157) Komisija zato ugotavlja, da državna pomoč za družbo Groupe Brandt, dodeljena s posojilom iz sklada FDES z dne 24. aprila 2014, ni združljiva z notranjim trgom na podlagi pravil o uporabi člena 107(3)(c) PDEU, kot jih določajo smernice iz leta 2004.

8. **IZTERJAVA IN GOSPODARSKA KONTINUITETA**

8.1 **Okvir analize**

(158) Komisija je v skladu z določbami PDEU in ustaljeno sodno prakso Sodišča pristojna za odločanje, ali mora zadevna država članica ukiniti ali spremeniti pomoč, če ugotovi, da ta ni združljiva z notranjim trgom ([32]). Prav tako je v skladu s stalno sodno prakso Sodišča namen obveznosti na strani države članice, da ukine pomoč, za katero Komisija meni, da ni združljiva z notranjim trgom, ponovna vzpostavitev prejšnjih razmer ([33]).

(159) Sodišče je v okviru tega odločilo, da je ta cilj dosežen, če je upravičenec vrnil zneske, dodeljene z nezakonito pomočjo, in se tako odpovedal prednosti, ki jo je imel v primerjavi s konkurenti na trgu, ter če se ponovno vzpostavi stanje pred izplačilom pomoči ([34]).

(160) V skladu s sodno prakso člen 14(1) Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 ([35]) določa: „Če se v primerih nezakonite pomoči sprejmejo negativne odločbe, Komisija odloči, da mora zadevna država članica sprejeti vse potrebne ukrepe, da upravičenec vrne pomoč […]“.

([32]) Glej sodbo Sodišča z dne 12. julija 1973 v zadevi Komisija proti Nemčiji, C-70/72, ECLI:EU:C:1973:87, točka 13.
([33]) Glej sodbo z dne 14. septembra 1994 v združenih zadevah Španija proti Komisiji, C-278/92, C-279/92 in C-280/92, ECLI:EU:C:1994:325, točka 75.
([34]) Glej sodbo z dne 17. junija 1999 v zadevi Belgija proti Komisiji, C-75/97, ECLI:EU:C:1999:311, točki 64 in 65.
([35]) Uredba Sveta (ES) št. 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 108 pogodbe o delovanju Evropske unije (UL L 83, 27.3.1999, str. 1).

(161) Ker so bili zadevni ukrepi izvedeni v nasprotju s členom 108 PDEU in jih je treba šteti za nezakonito in nezdružljivo pomoč, je torej treba zadevno pomoč vrniti, da se ponovno vzpostavi stanje na trgu, kakršno je bilo pred njeno dodelitvijo. Vračilo mora torej zajemati obdobje, v katerem je imel upravičenec prednost, tj. obdobje od datuma, ko mu je bila pomoč dana na voljo, do datuma njenega dejanskega vračila. Zneskom, ki jih je treba vrniti, se prištejejo obresti do datuma dejanskega vračila. V skladu s sodno prakso začnejo obresti za vračilo teči od datuma, ko je bila pomoč dejansko dana na voljo ([36]).

(162) Francija bi torej morala od družbe FagorBrandt izterjati nezdružljivo pomoč, ki jo pomeni posojilo iz sklada FDES z dne 25. novembra 2013, in od družbe Groupe Brandt nezdružljivo pomoč, ki jo pomeni posojilo iz sklada FDES z dne 24. aprila 2014.

8.2 **Izterjava nezdružljive pomoči od družbe FagorBrandt – gospodarska kontinuiteta**

(163) V skladu s sodno prakso je mogoče obveznost vračila razširiti na novo podjetje, na katero je podjetje, ki je prejelo pomoč, preneslo del svojih sredstev, če ta prenos kaže na gospodarsko kontinuiteto med podjetjema ([37]). Ni namreč mogoče izključiti, da se obveznost vračila razširi na drug subjekt, če se ugotovi, da ima ta zaradi gospodarske kontinuitete med subjektoma dejansko korist od zadevnih pomoči. V takem primeru bi morali pomoč, ki se šteje za nezdružljivo z notranjim trgom, torej vrniti tudi prevzemniki dejavnosti upravičencev.

(164) Posojilo iz sklada FDES v višini 10 milijonov EUR je bilo dodeljeno družbi FagorBrandt. Vendar je bila ta likvidirana in njena sredstva so bila prodana s sodno odločbo gospodarskega sodišča v Nanterru z dne 15. aprila 2014. Treba je torej preveriti, ali se prevzemniki dejavnosti družbe FagorBrandt, in sicer družba Variance Technologies, Pierre Jullien in družba Groupe Brandt, lahko štejejo za njene gospodarske naslednike, tako da bi morali vrniti pomoč, ki je nezdružljiva z notranjim trgom in jo je prejela družba FagorBrandt.

(165) V skladu z odločitvijo Sodišča v zadevi Italija in SIM2 proti Komisiji ([38]), na podlagi katere je Komisija sprejela sklepe v zadevah Olympic Airlines, Alitalia in Sernam ([39]), analiza gospodarske kontinuitete med subjekti temelji na sklopu indicev. Med elemente, ki se lahko upoštevajo, sodna praksa prišteva naslednje dejavnike: (i) obseg prenesenih sredstev, (ii) ceno, po kateri so sredstva prenesena, (iii) identiteto prevzemnikov, (iv) trenutek, ko je prevzem izveden, in (v) ekonomsko upravičenost prevzema. Ta sklop indicev je Sodišče potrdilo v sodbi z dne 28. marca 2012 v zadevi Ryanair proti Komisiji ([40]), s katero je bil potrjen sklep Komisije v zadevi Alitalia.

(166) V obravnavani zadevi se glede na izredno omejen obseg sredstev, ki sta jih prevzela družba Variance Technologies (obrat v Aizenayju) in Pierre Jullien (proizvodni obrat v Roche-sur-Yonu), ta prevzemnika ne moreta šteti za gospodarska naslednika družbe FagorBrandt.

(167) Nasprotno pa je družba Groupe Brandt prek svoje matične družbe Cevital prevzela vsa opredmetena in neopredmetena sredstva, ki so bila v popolni lasti družbe FagorBrandt, ter vso zalogo. Nazadnje, družba Groupe Brandt je pridobila tudi blagovne znamke in patente družbe FagorBrandt. Poleg tega je družba Groupe Brandt po likvidaciji družbe FagorBrandt prevzela skoraj 90 % njenih pogodb o zaposlitvi.

(168) Poleg tega je ceno, po kateri je družba Groupe Brandt pridobila sredstva, določilo gospodarsko sodišče v Nanterru v okviru kolektivnega postopka zoper družbo FagorBrandt in ni bila določena v okviru tržne transakcije. To ponazarja dejstvo, da je družba Groupe Brandt pridobila sredstva družbe FagorBrandt po ceni

([36]) Sodba Splošnega sodišča z dne 30. januarja 2002 v zadevi Keller in Keller Meccanica proti Komisiji, T-35/99, ECLI:EU:T:2002:19, točke od 106 do 109.
([37]) Sodba Splošnega sodišča z dne 28. marca 2012 v zadevi Ryanair proti Komisiji, T-123/09, ECLI:EU:T:2012:164, točka 155.
([38]) Sodba Sodišča z dne 8. maja 2003 v združenih zadevah Italija in SIM 2 Multimedia SpA proti Komisiji, C-328/99 in C-399/00, ECLI: EU:C:2003:252.
([39]) Odločba Komisije z dne 17. septembra 2008 v zvezi z državnimi pomočmi N 321/2008, N 322/2008 in N 323/2008 – Grčija – *Prodaja nekaterih sredstev družbe Olympic Airlines/Olympic Airways Services*; Odločba Komisije z dne 12. novembra 2008 v zvezi z državno pomočjo N 510/2008 – Italija – *Prodaja sredstev družbe Alitalia*; Odločba Komisije z dne 4. aprila 2012 SA.34547 – Francija – *Prevzem sredstev skupine SERNAM v okviru postopka prisilne poravnave*.
([40]) Sodba Splošnega sodišča z dne 28. marca 2012 v zadevi Ryanair Ltd proti Komisiji, T-123/09, ECR, ECL: EU:T:2012:164.

[0–5 milijonov] EUR, medtem ko je promet družbe v letu 2012 znašal [600–800] milijonov EUR. Poleg tega je treba navesti, da razen družbe Groupe Brandt nobena družba ni oddala ponudbe za sredstva družbe FagorBrandt. Cena, po kateri je bila izvedena prodaja, torej ni temeljila na primerjavi več konkurenčnih ponudb. Ni torej mogoče šteti, da je cena, po kateri je družba Groupe Brandt pridobila sredstva družbe FagorBrandt, temeljila na tržni transakciji.

(169) Poleg tega je družba Groupe Brandt nameravala nadaljevati iste proizvodne dejavnosti kot družba FagorBrandt in to z istimi blagovnimi znamkami. V zvezi s tem je treba navesti, da je družba Groupe Brandt prevzela vse zaloge družbe FagorBrandt ([41]) ter vse dobavne zaveze in stranke v okviru prodanih dejavnosti. Poleg tega je skupina Cevital jasno in javno ([42]) navedla, da namerava sredstva družbe FagorBrandt vključiti v svojo poslovno strategijo, pri čemer so električni gospodinjski aparati že predstavljali 10 % prometa skupine Cevital. Nazadnje, zelo pomenljivo je, da je družba Groupe Brandt prevzela pravico do uporabe najbolj znanih blagovnih znamk družbe v Franciji, in sicer Brandt, De Dietrich, Vedette, Sauter in Easycook.

(170) Komisija zato glede na obseg prenesenih sredstev, ceno, po kateri so sredstva prenesena, in ekonomsko upravičenost prevzema sklepa, da obstaja gospodarska kontinuiteta med družbama FagorBrandt in Groupe Brandt.

(171) Francija je v elektronskem sporočilu z dne 1. marca 2016 Komisijo obvestila, da je družba Groupe Brandt kot gospodarska naslednica družbe FagorBrandt vrnila element pomoči, kot je opredeljen v oddelku 7.1.3.2 tega sklepa, in plačala obresti za vračilo do 29. februarja 2016. Družba Groupe Brandt je 29. februarja 2016 Franciji vrnila znesek pomoči skupaj z obrestmi, tj. [0–100 000] EUR.

(172) Na splošno je namen vračila pomoči odpraviti izkrivljanje konkurence, povzročeno zaradi določene konkurenčne prednosti (v obravnavani zadevi element pomoči, zajet v posojilu iz sklada FDES v višini 10 milijonov EUR), in tako ponovno vzpostaviti stanje pred izplačilom pomoči ([43]).

(173) Zato od družbe Groupe Brandt ni več treba zahtevati vračila nezdružljive državne pomoči, ki jo je prejela družba FagorBrandt.

8.3 **Izterjava nezdružljive pomoči od družbe Groupe Brandt**

(174) Kar zadeva posojilo iz sklada FDES v višini 47,5 milijona EUR, dodeljeno družbi Groupe Brandt, mora neupravičeno prejeto pomoč vrniti samo navedena družba. Posojilo je bilo namreč poimensko dodeljeno družbi Groupe Brandt, ki na datum sprejetja tega sklepa še posluje. Vprašanje gospodarske kontinuitete med skupino Cevital in družbo Exagon na eni strani ter družbo Groupe Brandt na drugi strani se torej ne postavlja.

(175) Poleg tega Komisija glede na to, da so bili ukrepi pomoči dodeljeni v obliki posojila, meni, da se je pomoč izvajala in se načeloma še naprej izvaja ob vsakem plačilu na rok zapadlosti vračila.

(176) Francija je z elektronskim sporočilom z dne 1. marca 2016 Komisijo obvestila, da je družba Groupe Brandt v zvezi z roki zapadlosti, ki so se iztekli do 29. februarja 2016, vrnila element pomoči, zajet v posojilu iz sklada FDES v višini 47,5 milijona EUR za družbo Groupe Brandt, kot je opredeljeno v oddelku 7.1.3.3 tega sklepa, in plačala obresti za vračilo do istega datuma, 29. februarja 2016. Družba Groupe Brandt je 29. februarja 2016 Franciji vrnila znesek pomoči in obresti, tj. [0–5 milijonov] EUR.

(177) Poleg tega je bila v zvezi z vsemi prihodnjimi roki zapadlosti po 1. marcu 2016 obrestna mera za posojilo iz sklada FDES zvišana in določena na 7,03 %. To je dokazoval aneks k posojilni pogodbi, ki ga je Francija Komisiji poslala 1. marca 2016.

([41]) Razen zalog v obratu v La Roche-sur-Yonu.
([42]) http://www.usinenouvelle.com/article/la-strategie-de-l-algerien-cevital-avec-brandt.N268498
([43]) Sodba Sodišča z dne 11. septembra 2009 v zadevi Komisija proti MTU Friedrichshafen, C-520/07 P, ECLI:EU:C:2009:557, točka 57 in navedena sodna praksa, in sicer sodbi Italija in SIM 2 Multimedia proti Komisiji, C-328/99 in C-399/00, ECLI:EU:C:2003:252, točka 66, in Nemčija proti Komisiji, C-277/00, ECLI:EU:C:2004:238, točke od 74 do 76.

(178) Komisija ob upoštevanju teh elementov meni, da je bil element pomoči, zajet v posojilu iz sklada FDES v višini 47,5 milijona EUR, ukinjen in da je bilo v skladu z zadevno sodno prakso ponovno vzpostavljeno stanje pred dodelitvijo nezdružljive pomoči ([44]). Poleg tega v prihodnje ne bo izvedena nobena pomoč.

(179) Zato od družbe Groupe Brandt ni več treba zahtevati, naj vrne nezdružljivo državno pomoč.

9. **SKLEPNA UGOTOVITEV**

(180) Komisija ugotavlja, da je Francija z dodelitvijo posojil iz sklada FDES družbama FagorBrandt in Groupe Brandt nezakonito odobrila državno pomoč in s tem kršila člen 108(3) PDEU. Vendar je bilo z vračilom posojil in uskladitvijo posojilne pogodbe s tržnimi pogoji ponovno vzpostavljeno stanje pred dodelitvijo te državne pomoči, tako da ni več treba odrediti izterjave in odprave zadevnih ukrepov.

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

1. Državna pomoč, ki izhaja iz posojil iz Sklada za ekonomski in socialni razvoj (FDES), odobrenih družbi FagorBrandt 28. novembra 2013, in ki jo je Francija nezakonito odobrila za družbo FagorBrandt, s čimer je kršila člen 108(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije, je nezdružljiva z notranjim trgom, ker je uporabljena obrestna mera nižja od obrestne mere, izračunane v tem sklepu na podlagi Sporočila Komisije o spremembi metode določanja referenčnih obrestnih mer in diskontnih stopenj (v nadaljnjem besedilu: sporočilo iz leta 2008), in sicer 7,03 %.

2. Državna pomoč, ki izhaja iz posojil iz Sklada za ekonomski in socialni razvoj (FDES), odobrenih družbi Groupe Brandt 24. aprila 2014, in ki jo je Francija nezakonito odobrila za družbo Groupe Brandt, s čimer je kršila člen 108(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije, je nezdružljiva z notranjim trgom, ker so uporabljene obrestne mere nižje od obrestne mere, izračunane v tem sklepu na podlagi sporočila iz leta 2008, in sicer 7,03 %.

Člen 2

Ker je družba Groupe Brandt vrnila pomoč iz člena 1, je formalni postopek preiskave iz člena 108(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije postal brezpredmeten.

Člen 3

Ta sklep je naslovljen na Francosko republiko.

V Bruslju, 15. marca 2016

Za Komisijo
Margrethe VESTAGER
Članica Komisije

([44]) Glej opombo 43.